

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2022. május 20.
(OR. en)

9336/22

DEVGEN 100
ACP 60
RELEX 676

AZ ELJÁRÁS EREDMÉNYE

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Dátum:	2022. május 20.
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	8938/22
Tárgy:	Az EU és a legkevésbé fejlett országok közötti megújított partnerség – A Tanács következtetései (2022. május 20.)

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak az EU és a legkevésbé fejlett országok közötti megújított partnerségről szóló tanácsi következtetéseket, amelyeket a Tanács a 2022. május 20-i 3870. ülésén jóváhagyott.

**A Tanács következtetései
az EU és a legkevéssé fejlett országok közötti megújított partnerségről**

1. Az EU és tagállamai elkötelezettek az ambiciózus nemzetközi partnerségek előmozdítása és amellet, hogy a fejlesztéspolitikáról szóló új európai konszenzussal összhangban a legkevéssé fejlett országokkal (LDC-országok) közösen többoldalú megoldásokat találjanak a globális kihívásokra, tekintettel azokra a kihívásokra is, amelyekkel ezek az országok a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrend és annak 17 fenntartható fejlődési célja, valamint a Párizsi Megállapodás céljainak megvalósítása tekintetében szembesülnek. E tekintetben a Tanács emlékeztet arra, hogy az EU és tagállamai elkötelezettek a szegénység felszámolása, az éhezés megszüntetése, a sebezhetőségek csökkentése és az egyenlőtlenségek kezelése iránt annak biztosítása érdekében, hogy senkit ne hagyjunk hátra.
2. Az egyre intenzívebb geopolitikai rivalizálás és a fokozódó globális verseny fényében a Tanács hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a hatékony multilateralizmust, és közösen elő kell mozdítani a közös értékeken, az emberi jogokon, a nemek közötti egyenlőségen és a kölcsönös tiszteleten alapuló, fenntartható nemzetközi partnerségeket. Az LDC-országok értékes geopolitikai partnerek abban, hogy a Covid19-világjárvány és az Ukrajna elleni orosz agresszió kontextusában garantálni tudjuk egy reziliensebb és biztonságosabb világ megteremtését, valamint a fenntartható és inkluzív globális helyreállítást. A Tanács felkéri a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy e partnerségek hatékony végrehajtása révén, a fenntartható fejlődési célok megvalósításának felgyorsítása érdekében vegyék figyelembe a legkevéssé fejlett országok sajátos igényeit.
3. A Tanács emlékeztet arra, hogy a hivatalos fejlesztési támogatás (ODA) jelenti továbbra is az egyik fő finanszírozási forrást a legszegényebb országok – különösen az LDC-országok – számára, amelyek nem rendelkeznek az ahhoz szükséges nemzeti kapacitással, hogy egyéb forrásokból jussanak finanszírozáshoz. Az EU és tagállamai – a világ legjelentősebb ODA-támogatóiként – újlag megerősítik elkötelezettségüket azon cél elérése mellett, hogy 2030-ra közösen a bruttó nemzeti jövedelem 0,20 %-ára növeljék a legkevéssé fejlett országoknak nyújtott támogatást, ami az addisz-abebei cselekvési program egyik fő célkitűzése. A Tanács hangsúlyozza az LDC-országok számára biztosított, jelenleg is alkalmazott megkülönböztetett bánásmód fontosságát, és üdvözli az LDC-országok átsorolási kritériumainak felülvizsgálatát, amely az egy főre jutó jövedelmen túl figyelembe veszi azokat az egyedi kihívásokat, amelyekkel az LDC-országok szembesülnek többek között az emberi erőforrások, valamint a gazdasági és környezeti sebezhetőségek terén.

4. A Tanács üdvözlí, hogy a 2022 márciusában elfogadott dohai cselekvési programban kötelezettséget vállaltak arra, hogy kézzelfoghatóbb lépéseket tesznek az LDC-országok támogatása érdekében, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU, a tagállamok, valamint az európai fejlesztési bankok és pénzügyi intézmények elkötelezettek legyenek a program végrehajtása mellett. A Tanács várakozással tekint az LDC-országokkal foglalkozó ötödik ENSZ-konferencia 2023-ra tervezett második ülése elé, amelynek keretében ambiciózus eredmények elérését szorgalmazza. A Tanács emlékeztet továbbá arra, hogy a fenntartható és gördülékeny átmenet biztosítása érdekében figyelembe kell venni a legkevésbé fejlett országok kategóriájából kikerülő országok előtt álló sajátos kihívásokat.
5. A Tanács emlékeztet arra, hogy a nemzetközi partnerségekre vonatkozó uniós megközelítés alapját a fenntartható és kiszámítható finanszírozás, a hatékony fejlesztési együttműködés elve, a közös értékek, valamint az „Európa együtt” megközelítés lehető legmegfelelőbb alkalmazása képezi. A Tanács arra ösztönzi a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy a regionális és globális partnerségek, illetve stratégiák végrehajtásába építsék be az LDC-országok sajátos igényeit, inkluzív folyamatok, a felelősségvállalás elve és a közös érdekek alapján. Ennek szellemében a Tanács felkéri a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy – az AKCS–EU partnerség vívmányaira építve– hozzanak intézkedéseket a 2022. február 17–18-i brüsszeli EU–AU csúcstalálkozón, valamint a 2022. február 22-én Párizsban megrendezett, az EU–indiai–csendes-óceáni térség miniszteri konferencián tett kötelezettségvállalások nyomán.
6. A Tanács hangsúlyozza, hogy hatékonyan kell kezelni azokat az okokat és fő mozgatórugókat, amelyek számos legkevésbé fejlett országban konfliktusokat és instabilitást eredményeznek, ideértve az egyenlőtlenségeket, a demokratikus és jó kormányzás és a jogállamiság hiányát, az éghajlatváltozást, valamint a természeti erőforrásokért folytatott küzdelmet is. Ezzel összefüggésben a Tanács hangsúlyozza továbbá, hogy továbbra is foglalkozni kell az irreguláris migráció és a kényszerű lakóhelyelhagyás kiváltó okaival. Ezek a kihívások rávilágítanak arra, hogy kulcsfontosságú szerepet játszanak a humanitárius segítségnyújtás, a fejlesztés és a béke közötti kapcsolatot elismerő, integrált és fenntartható megközelítések, továbbá arra, hogy fontos közös konfliktuselemzéseket végezni. A Tanács megállapítja, hogy a szegénység és az egyenlőtlenségek növelik a konfliktusok és az instabilitás kockázatát, különösen a legkevésbé fejlett országokban. Ezzel kapcsolatban a Tanács kiemeli, hogy meg kell előzni az új válságokat, illetve reagálni kell azokra, valamint rezilienciát kell kialakítani annak érdekében, hogy kezelni lehessen az instabilitás kiváltó okait, valamint elő lehessen mozdítani az inkluzív és fenntartható helyreállítást, összhangban a – fenntartható fejlődési célok által vezérelt – jobb és környezetbarátabb újjáépítés elvével, küzdve az egyenlőtlenségek valamennyi formája ellen, és senkit sem hagyva hátra.

7. A Tanács mély aggodalommal veszi tudomásul az Ukrajna elleni orosz agresszió által a globális élelmezésbiztonságra és az élelmiszerárakra gyakorolt jelentős negatív hatást. Ez tovább súlyosbítja azt a már eddig is riasztó globális élelmezésbiztonsági helyzetet, amelyet a Covid19-világjárvány, az éghajlatváltozás és azok az egyéb globális kihívások idéztek elő, amelyek elsősorban az LDC-országokat, illetve azokat az országokat érintik, amelyek a leginkább függnek a külső élelmiszer-, energia- és műtrágyaellátástól, amint azt az ENSZ válságreagálási csoportja kiemelte. Ezzel kapcsolatban a Tanács újólág megerősíti, hogy időszerű és hatékony koordinációra van szükség a nemzetközi szervezetekkel és más érintett partnerekkel, illetve kezdeményezésekkel, köztük a FAO-val és más római székhelyű ügynökségekkel, a G7-ek globális élelmezésbiztonsági szövetségével, valamint a FARM-kezdeményezéssel annak érdekében, hogy fokozni lehessen a globális élelmezés- és táplálkozásbiztonsági problémák megoldására irányuló nemzetközi erőfeszítéseket. A Tanács mindenekelőtt hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a legkevésbé fejlett országok saját fenntartható élelmiszer-termelési kapacitásait, diverzifikálni kell az élelmiszer-ellátási láncukat, és el kell hárítani az élelmiszerek nyitott kereskedelme előtt álló akadályokat. „Az élelmezésbiztonság biztosítása és az élelmiszerrendszerek rezilienciájának megerősítése” című, 2022. márciusi közleménnyel összhangban az EU továbbra is támogatni fogja a partnerországokat – elsősorban a legkiszolgáltatottabb országokat – a reziliens és fenntartható élelmiszerrendszerekre való átállásban.
8. A Tanács hangsúlyozza, hogy az LDC-országok rendkívül kiszolgáltatottak az éghajlatváltozással, a biológiai sokféleség csökkenésével és a környezetkárosodással szemben, továbbá jelentős szerepet játszanak az éghajlat védelmében és a biológiai sokféleség megőrzésében. A Tanács a Párizsi Megállapodásra és a glasgow-i éghajlati paktumra hivatkozva megállapítja, hogy a legkevésbé fejlett országok egyedi szükségletekkel rendelkeznek és egyedi kihívásokkal kell szembenéznük az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás és az éghajlatváltozás mérséklése terén. A Tanács üdvözli továbbá az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye Feleinek 26. Konferenciája (UNFCCC COP 26) keretében a legkevésbé fejlett országok tekintetében elért eredményeket és az IPCC által a közelmúltban végzett munkát, ezen belül is a hatásokkal, alkalmazkodással és sebezhetőséggel kapcsolatos hozzájárulását. A Tanács szorgalmazza, hogy a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes feleinek 15. konferenciáján a biológiai sokféleségre vonatkozóan fogadjanak el egy ambiciózus, új globális keretet, amely egyértelmű célokat határoz meg, valamint szilárd és átlátható végrehajtási rendszert biztosít, és amelyhez az LDC-országok számára kulcsfontosságú, megfelelő pénzügyi és nem pénzügyi források is társulnak. A gazdasági és társadalmi fejlődésre, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra, a biológiai sokféleség megőrzésére és fenntartható használatára, az integrált vízkészlet-gazdálkodásra, valamint a talajromlás, az erdőirtás és az elsivatagosodás elleni küzdelemre vonatkozó szakpolitikákat, illetve a katasztrófavédelmi felkészültségre irányuló intézkedéseket – más országokhoz hasonlóan – a legkevésbé fejlett országokban is integrált és koherens módon kell végrehajtani, az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia előmozdítása és a természetes ökoszisztémákkal való fenntartható gazdálkodás elősegítése érdekében, amire példaként szolgál a Nagy Zöld Fal kezdeményezés előmozdítására irányuló kezdeményezés.

9. A Tanács aggodalommal állapítja meg, hogy a Covid19-válság egyértelműen megmutatta, hogy a legkevésbé fejlett országok nagymértékben kiszolgáltatottak a külső sokkhatásokkal szemben, továbbá hogy a válság visszavetette a fenntartható fejlődési célok elérését ezekben az országokban, különösen ami a humán fejlődés területén elérendő célokat illeti. A Tanács felkéri a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy helyezzenek különös hangsúlyt a humán fejlődésre a legkevésbé fejlett országokban, holisztikus megközelítést alkalmazva az alábbi területeken: egészségügy és emberi jogok, élelmezésbiztonság és táplálkozás, oktatás, digitalizáció, a szociális védelemhez való hozzáférés és tisztességes munkahelyek teremtése. E tekintetben a Tanács emlékeztet arra, hogy olyan transzformatív megközelítést kell alkalmazni, amelynek keretében figyelmet fordítanak a nemek közötti egyenlőtlenségek kiváltó okaira, továbbá hangsúlyozza, hogy az LDC-országokban különösen fontos a nemek közötti egyenlőségnek, a nők társadalmi szerepvállalásának és a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésének az előmozdítása, valamint a kiszolgáltatott és marginalizálódott személyek által tapasztalt többszörös diszkrimináció elleni küzdelem, amelyek uniós prioritást képeznek valamennyi cselekvési területen. A Tanács emlékeztet arra, hogy az EU továbbra is elkötelezett amellett, hogy több erőfeszítést és intézkedést tegyen valamennyi emberi jog előmozdításának, védelmének és érvényesítésének biztosítása, továbbá a Pekingi Cselekvési Platformnak és a nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia cselekvési programjának, valamint az ezek felülvizsgálati konferenciáin született eredményeknek a teljes körű és tényleges végrehajtása érdekében, és ezzel összefüggésben a jövőben is kiáll a szexuális és reprodukív egészség és jogok érvényesítése mellett. Mindezek fényében az EU újólág megerősíti, hogy elkötelezett azon, minden embert megillető jog előmozdítása, védelme és érvényesítése mellett, hogy saját szexualitása, illetve szexuális és reprodukív egészsége felett teljes mértékben maga rendelkezzen, továbbá arra vonatkozóan szabad és felelősségteljes döntéseket hozzon, hátrányos megkülönböztetéstől, kényszertől és erőszaktól mentesen. Az EU továbbá hangsúlyozza, hogy egyetemes hozzáférést kell biztosítani a szexuális és reprodukív egészséggel kapcsolatos jó minőségű, megfizethető és átfogó tájékoztatáshoz, oktatáshoz – ezen belül is az átfogó szexuális neveléshez – és egészségügyi szolgáltatásokhoz.
10. A Tanács felkéri a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy az egyetemes egészségügyi ellátás megvalósítása érdekében továbbra is támogassák az egészségügyi rendszerek kapacitásainak és az állami infrastruktúráknak az LDC-országokban történő megerősítését. Különös figyelmet kell fordítani a szabályozási keretekre és a gyógyszergyártási kapacitásokra, továbbá arra, hogy javítani kell a vízhez, szanitációhoz és higiéniahoz (WASH), valamint az alapvető egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférést. E tekintetben a Tanács kiemeli az Afrikában kidolgozott „Európa együtt” kezdeményezéseket, amelyek kiterjednek például az egészségbiztonságra és a világjárványok megelőzésére, valamint az azokra való felkészültségre és reagálásra, a digitális egészségügyre, az oltóanyagok, a gyógyszerek és az egészségügyi termékekkel kapcsolatos technológiák gyártására és az azokhoz való hozzáférésre, továbbá a közegészségügyi intézmények támogatására.

11. A Tanács hangsúlyozza, hogy az LDC-országokban támogatni kell az oktatási rendszerek megerősítését annak érdekében, hogy mindenki számára lehetővé váljon a minőségi oktatáshoz való méltányos és inkluzív hozzáférés, különös tekintettel a lányokra és a fiatal nőkre, a fogyatékkal élő személyekre és a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévőkre. A Tanács hangsúlyozza, hogy – többek között az iskolai egészségügyi és táplálkozási programok révén – különös figyelmet kell fordítani azokra az étrendekre, amelyekre a gyermekeknek és a serdülőknek szükségük van a növekedéshez és a bennük rejlő lehetőségek teljes körű kibontakoztatásához. A Tanács hangsúlyozza, hogy a fiataloknak fontos szerepet kell játszaniuk országuk jövőjének alakításában, valamint hogy a helyi munkaerőpiac igényeinek megfelelő készségfejlesztés és jobb integráció alapján kilátást kell biztosítani számukra a jövőre nézve. A Tanács felkéri a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy támogassák az LDC-országokban a kapacitásépítést az alap- és középfokú oktatás, a műszaki és szakoktatás és -képzés, valamint a felsőfokú oktatás területén, illetve a kutatóintézetek vonatkozásában. Ezzel kapcsolatban a Tanács hangsúlyozza, hogy be kell vonni az LDC-országok kutatóit az országspecifikus és régióspecifikus kihívásokról, valamint az ezek kezelésére szolgáló megfelelő eszközökről szóló megújult gondolkodási folyamatba.
12. A Tanács arra ösztönzi a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy folytassák az LDC-országok gazdaságai endogén kapacitásainak megerősítésére irányuló erőfeszítéseiket azáltal, hogy többek között strukturális reformok révén előmozdítják a fenntartható fejlődést, a kereskedelmet és a reziliens gazdaságot, különösen a következőkre összpontosítva: a belföldi erőforrások mozgósításának, az államháztartási gazdálkodásnak, a jó kormányzásnak a megerősítése, valamint a magánszektor fejlesztésére és a közvetlen külföldi tőkebefektetésekre vonatkozó feltételek, továbbá a felelős üzleti magatartás és a kellő gondosságra vonatkozó normák helyi szintű javítása. A Tanács tisztában van azzal, hogy a költségvetés-támogatás és a kapacitásépítés – beleértve az európai közszektor szakértelmét és a szakértők közötti partnerségeket – milyen szerepet tölt be a célkitűzések megvalósításában, amennyiben a feltételek ezt lehetővé teszik. A Tanács kiemeli az LDC-országok munkaerőpiacának strukturális sebezhetőségeit, továbbá a Covid19-világjárványnak a termelésre és a termelékenységre gyakorolt hatását, és hangsúlyozza a foglalkoztatás és a tisztességes munka támogatásának, valamint a munkaerőpiaci intézmények megerősítésének fontosságát. A Tanács emellett – a sérülékeny helyzetű országok helyreállításának támogatása érdekében – szorgalmazza az adósságkezelésnek az adósságszolgálat-felfüggesztési kezdeményezésen (DSSI) túlmutató közös kerete, valamint a különleges lehívási jogoknak és a szabadon felhasználható valutáknak a tagállamoktól és más, erős külső pozícióval rendelkező országoktól a sérülékeny helyzetű országok felé történő önkéntes átirányítására vonatkozó kezdeményezés időben történő, összehangolt és átlátható végrehajtását.

13. A Tanács felkéri a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy a fenntartható összeköttetésekre és a minőségi infrastruktúrára irányuló köz- és magánberuházások elősegítése érdekében – a helyi és regionális gazdaságoknak és közösségeknek a partnerországokkal folytatott párbeszéd során azonosított szükségletei és lehetőségei alapján – tegyenek lépéseket a „Global Gateway” célkitűzéseinek megvalósítása, valamint az EU stratégiai érdekeinek előmozdítása tekintetében. A Tanács felkéri továbbá a Bizottságot, hogy az EKSZ-szel, a tagállamokkal, valamint az európai fejlesztési bankokkal és pénzügyi intézményekkel együttműködésben:

– vizsgálja meg az LDC-országoknak való technikai segítségnyújtás lehetőségét – lehetőség szerint az „Európa együtt” megközelítést követve – a fenntartható és hitelképes projektek kidolgozásának, valamint a fenntartható finanszírozás és beruházások fejlesztését elősegítő környezet megteremtésének támogatása érdekében,

– térképezze fel az innovatív és inkluzív finanszírozás lehetőségeit a magántőkének az LDC-országok támogatása céljából történő mozgósítása érdekében, figyelembe véve a meglévő bevált gyakorlatokat és a kapcsolódó nemzetközi kezdeményezéseket, többek között a G7-eknek az infrastruktúrára és a beruházásokra vonatkozó partnerségét.

Az összeköttetésekre vonatkozó projekteket a legmagasabb szintű társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi normáknak megfelelően kell megtervezni és végrehajtani.

14. A Tanács tudatában van továbbá annak, hogy a helyi hatóságok és a civil társadalmi szervezetek a kormányzás és a fejlesztés független szereplőiként mind saját jogon, mind pedig végrehajtó partnerként kulcsfontosságú szerepet játszanak az inkluzív és fenntartható fejlesztésben. A Tanács aggodalmát fejezi ki a civil társadalom mozgásterének szűkülése miatt, és hangsúlyozza annak elengedhetetlen fontosságát, hogy számos LDC-országban megóvják és előmozdítsák a civil társadalom számára rendelkezésre álló mozgásteret. A decentralizált együttműködés és a közszektor szakértelme szintén olyan releváns eszközt jelent az LDC-országokkal kapcsolatos európai együttműködési politika számára, amely megerősíti az intézményi kapacitásokat és megszilárdítja a helyi gazdasági fejlődést és kormányzást.

15. A Tanács arra ösztönzi a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy az LDC-országokkal való fokozott együttműködés megvalósítása, valamint a Szomszédsági, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (NDICI – Globális Európa) végrehajtása érdekében alkalmazzák az „Európa együtt” megközelítést. Ezen új holisztikus és inkluzív megközelítés keretében mozgósítani kell az LDC-országok rendelkezésére álló valamennyi eszközt, különösen az „Európa együtt” kezdeményezéseket és az európai fejlesztésfinanszírozási struktúra eszközeit – például az Európai Fenntartható Fejlődési Alap Pluszt (EFFA+) –, mégpedig az európai fejlesztési bankok és pénzügyi intézmények – köztük az Európai Beruházási Bank (EBB) és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) – szerepének növelése révén, valamint együttműködésben a helyi és regionális bankokkal, továbbá más nemzetközi szereplőkkel. Különös figyelmet kell fordítani az LDC-országokban alkalmazandó szabályok és eszközök végrehajtása során felmerülő sajátos kihívásokra, különösen az instabil, a konfliktusos vagy a konfliktus utáni helyzetre.
16. A Tanács hangsúlyozza, hogy az „Európa együtt” megközelítést követve – például a „Global Gateway” stratégia felhasználásával – növelni kell az EU és az LDC-országok közötti partnerség koherenciáját és láthatóságát, és megállapítja, hogy a dezinformáció elleni küzdelem érdekében összehangolt kommunikációs stratégiát kell folytatni. A Tanács felkéri a Bizottságot, az EKSZ-t, az EBB-t, az EBRD-t és a tagállamokat, hogy biztosítsák a hatékony kommunikációt és diplomáciai tájékoztatási tevékenységeket az EU által az „Európa együtt” megközelítés keretében tett közös erőfeszítésekkel kapcsolatban, többek között az uniós küldöttségek és a tagállamok közötti koordináció révén.